

USNESENÍ

Krajský soud v Brně projednal ve veřejném zasedání konaném dne 26. 4. 2022 **odvolání** obžalované právnické osoby **XXXXXX**, IČ XXXXXX, se sídlem XXXXXX, proti rozsudku Okresního soudu ve Vyškově ze dne 22. 12. 2021, č. j. 2 T 68/2020-441, a rozhodl

takto:

Podle § 256 trestního řádu **se odvolání obžalované právnické osoby zamítá.**

Odůvodnění:

1. Napadeným rozsudkem byla obžalovaná právnická osoba uznána vinnou přečinem týrání zvířat dle § 302 odst. 1 písm. a) odst. 2, písm. b), odst. 3 trestního zákoníku, ve znění účinném do 31. 1. 2019 ve spojení se zákonem č. 418/2011 Sb., o trestní odpovědnosti právnických osob a řízení proti nim, ve znění účinném do 31. 5. 2020, kterého se měla dopustit dle skutkových zjištění soudu prvního stupně tak, že ačkoli provozovala v areálu zemědělských staveb bez čísla popisného zapsaných na listu vlastnictví č. XXXXXX v katastrálním území XXXXXX, okr. XXXXXX, registrovaný chov pod číslem CZ XXXXXX, jednáním pověřené a odpovědné osoby K.K., nar. XXXXXX, který měl rozhodující vliv na jedinou jednatelku společnosti XXXXXX L.S., jakož i jednáním dalších osob v postavení zaměstnance či obdobném jako zaměstnanec, nad nimiž měla vykonávat potřebnou kontrolu, ponechala od blíže nezjištěného data přinejmenším měsíce října 2018 až do dne 18. 10. 2018 po nikoli přechodnou dobu nejméně 500 chovaných prasat ve výkaly, kejdou a čpavkem silně znečištěném prostředí a nezajistila jim čerstvou anebo alespoň čistou vodu a dostatečnou výživu, čímž porušila § 12c odst. 1, 3 zákona č. 246/1992 Sb., na ochranu zvířat proti týrání, ve znění pozdějších předpisů, ve spojení s § 3 odst. 8, 11 vyhlášky č. 208/2004 Sb., o minimálních standardech pro ochranu hospodářských zvířat, a chovaná zvířata tak byla od blíže nezjištěné doby v uvedeném období týrána ve smyslu § 4 odst. 1 písm. c) bod 1 a písm. j) zákona č. 246/1992 Sb., takto způsobila minimálně u 48 prasat vysokou intenzitu utrpení, apatii a následně agónii a smrt, přičemž v důsledku nedostatečné výživy následně do dne 30. 10. 2018 uhynulo dalších 70 kusů prasat.
2. Za tuto trestnou činnost a sbíhající se zločin zkrácení daně, poplatku a povinné platby podle § 240 odst. 1, 2 písm. a), c) trestního zákoníku, ve stádiu pokusu podle § 21 odst. 1 trestního zákoníku, ve spojení se zákonem č. 418/2011 Sb., o trestní odpovědnosti právnických osob a řízením proti

nim, kterým byla uznána vinnou rozsudkem Okresního soudu v Břeclavi ze dne 11. 2. 2020 č. j. 3 T 141/2019-1987, jí byl podle § 18 odst. 1, 2 zákona č. 418/2011 Sb., o trestní odpovědnosti právnických osob a řízení proti nim, ve znění účinném do 31. 5. 2020, za použití § 240 odst. 2 trestního zákoníku a § 43 odst. 2 trestního zákoníku, uložen souhrnný peněžitý trest, a to ve výměře 100 denních sazeb, přičemž každá denní sazba činí 1.000 Kč, tedy celkem 100.000 Kč, dále jí byl podle § 20 odst. 1 zákona č. 418/2011 Sb., o trestní odpovědnosti právnických osob a řízení proti nim, uložen trest zákazu činnosti, spočívajícím v zákazu držení a chovu zvířat ve výměře 10,5 (deseti a půl) roku. Současně podle § 43 odst. 2 trestního zákoníku o vztahu k této právnické osobě zrušen výrok o trestu a navazující výroky z rozsudku Okresního soudu v Břeclavi ze dne 11. 2. 2020 č. j. 3 T 141/2019-1987.

3. Proti rozsudku podala obžalovaná právnická osoba prostřednictvím svého opatrovníka odvolání, směřující do všech výroků rozsudku, které se jí týkají. V podrobném písemném odůvodnění podaného odvolání obžalovaná právnická osoba nalézacímu soudu vytýká nesprávné právní posouzení věci ve vztahu k otázce naplnění podmínek přičitatelnosti trestněprávního jednání fyzické osoby, konkrétně spoluobžalovaného K.K., který byl uznán vinným napadeným rozsudkem, a ohledně něhož tento nabyl právní moci. Konstatuje, že z pohledu objektivní stránky trestného činu je pro její trestní odpovědnosti nezbytné, aby byl vždy naplněn alespoň jeden z dalších dvou formálních a objektivních znaků, a to, že čin byl spáchán v zájmu právnické osoby nebo v rámci její činnosti. V tomto směru poukazuje na související judikaturu. Dle obžalované právnické osoby pokud obžalovaný K.K. jednal tak, že nezajistil, resp. opomenul zajištění chovu prasat v provozovně společnosti XXXXX, nebylo to v zájmu této společnosti, nevedlo to k jakémukoliv přímému nebo nepřímému profitu této společnosti na takovém jednání spoluobžalovaného, a toto jednání nepřineslo obžalované právnické osobě ani jakoukoliv jinou výhodu, důsledkem byl naopak úhyn chovaných prasat a s tím spojená významná újma na majetku společnosti, což svědčí o tom, že čin spáchaný spoluobžalovaným K.K. byl nikoliv ve prospěch obžalované právnické osoby či v jejím zájmu, ale k její škodě. Za této situace nelze mít za to, že by za takové jednání měla nést trestní odpovědnost i společnost XXXXX, resp., že by jí bylo možno jednání spoluobžalovaného přičítat. Obžalovaná právnická osoba tak navrhl, aby odvolací soud zrušil napadený rozsudek dle § 258 odst. 1 písm. d) trestního řádu a sám obžalovanou právnickou osobu obžaloby zprostil.
4. K odvolání obžalované právnické osoby se u veřejného zasedání vyjádřil i státní zástupce, a to tak, že skutková věta napadeného rozsudku, týkající se obžalované právnické osoby, není dostatečně určitá, specifikovaná, aby naplňovala zákonné znaky skutkové podstaty žalovaného přečinu, kterým byla obžalovaná osoba shledána vinnou. Pokud pak jde o uložený peněžitý trest, dle státního zástupce nebyla zkoumána hospodářská situace právnické osoby, zda by bylo možno tento vymoci. Není známo, zda právnická osoba dosud vykonává svou činnost. Nikdo neví, kde se nachází účetnictví právnické osoby, nedošlo k zabránění majetku společnosti. Státní zástupce tak navrhl, aby byl napadený rozsudek zrušen. Pokud bude prováděna revize rozsudku soudu prvního stupně, nechť odvolací soud skutek upraví, obžalovanou právnickou osobu uzná vinnou, zruší uložený peněžitý trest a uloží přiměřený zákaz činnosti.
5. Odvolání obžalované právnické osoby bylo podáno včas, oprávněnou osobou, obsahovalo veškeré náležitosti odvolání dle § 249 odst. 1 trestního řádu. Odvolací soud tak neshledal žádné důvody pro jeho zamítnutí či odmítnutí ve smyslu § 253 odst. 1, 3 trestního řádu. Z podnětu podaného odvolání tak odvolací soud v souladu s ustanovením § 254 odst. 1, 3 trestního řádu přezkoumal napadený rozsudek v celém rozsahu, týkajícím se obžalované právnické osoby, když odvolání obžalované právnické osoby směřovalo primárně do výroku o vině, jakož i správnost postupu řízení, které napadenému rozsudku předcházelo, a to z hlediska vytýkaných vad.
6. V řízení, které předcházelo napadenému rozsudku, bylo důsledně postupováno v souladu s ustanoveními trestního řádu, zejména pak s těmi, které mají zabezpečit řádné objasnění věci a právo obžalované na obhajobu. Řízení není zatíženo žádnými podstatnými vadami, které by

mohly mít vliv na správnost a zákonnost přezkoumávané části rozsudku. Ostatně to nebylo ani namítáno. Nebyl tak shledán důvod pro zrušení rozsudku dle § 258 odst. 1 písm. a) trestního řádu.

7. Pokud jde o výrok o vině, nalézací soud svá skutková zjištění rozhodl v souladu s ustanovením § 125 trestního řádu. Byť lze připustit, že skutková věta, týkající se obžalované právnické osoby, mohla být ve výroku rozsudku precizována lépe a výstižněji, nelze se ztotožnit s námitkou, že tato nepostihuje skutek, který byl obžalované právnické osobě kladen za vinu a kterým byla uznána vinnou a v e kterém má užitá právní kvalifikace jednání obžalované právnické osoby oporu. Skutková zjištění nalézacího soudu odpovídají výsledkům provedeního dokazování, jsou úplná a správná a ani odvolací soud neshledal důvody pro jejich doplnění. Ostatně žádná z procesních stran nenavrhlá doplnit dokazování.
8. Nalézací soud prvního stupně zhodnotil důkazy v souladu se zásadou volného hodnocení důkazů, zakotvenou v § 2 odst. 6 trestního řádu. Nutno zdůraznit, že je právem soudu prvního stupně hodnotit provedené důkazy a odvolacímu soudu do takového hodnocení důkazů soudem prvního stupně zasahovat nepřislouší, pokud není v rozporu se zásadami formální logiky, pokud nejde o případ důkazů opomenutých či pokud zjištěný skutkový stav není v extrémním rozporu s obsahem provedených důkazů. Nic takového odvolací soud nezjistil.
9. Soud prvního stupně v odůvodnění napadeného rozsudku patřičným způsobem rozvedl, na základě jakých důkazů vzal vinu obžalované právnické osoby za prokázanou. Ostatně popis skutkového děje, tak jak je vymezen v podané obžalobě, nebyl žádnou z procesních stran zpochybňován.
10. Těžiště obhajoby obžalované právnické osoby leželo v namítaném nesprávném právním posouzení skutku, a to s ohledem na údajnou absenci spáchání činu v zájmu či v rámci činnosti obžalované právnické osoby, jak má na mysli ust. § 8 odst. 1 zákona č. 418/2011 Sb., o trestní odpovědnosti právnických osob a řízení proti nim (dala jen ZTOPO). Tuto odvolací námitku obžalované právnické osoby nutno odmítnout. Za skutkové věty výroku napadeného rozsudku je zřejmé, že základem konkrétní trestní odpovědnosti obžalované právnické osoby v dané trestní věci bylo nejen jednání spoluobžalovaného K.K., ohledně něhož rozsudek nabyl právní moci, ale zejména pak jednání dalších, dosud neustanovených osob (což ovšem s ohledem na s ust. § 8 odst. 3 ZTOPO trestní odpovědnosti právnické osoby nebrání), a to konkrétních zaměstnanců, resp. brigádníků, kteří měli vykonávat vlastní péči o zvířata, a v důsledku jednání těchto osob došlo ke škodlivému následku vymezenému ve skutkové větě napadeného rozsudku. Nelze přisvědčit odvolací námitce, že tyto osoby jednaly excesivně, de facto proti zájmu právnické osoby. Jednaly naopak zcela zjevně v rámci činnosti právnické osoby, kterou byl v tomto konkrétním případě provozování předmětného registrovaného chovu pod číslem CZ XXXXX. Že tak tyto osoby činily způsobem protiprávním, a to do té míry, že byla naplněna skutková podstata týrání zvířat podle § 302 odst. 1 písm. a) odst. 2 písm. b) odst. 3 trestního zákoníku, ve znění účinném do 31. 1. 2019, neznamená, že toto jednání nelze obžalované právnické osobě přičítat, ba právě naopak. Pokud by trestní odpovědnost obžalované právnické osobě byla odvozena pouze od trestní odpovědnosti spoluobžalovaného K.K., nepochybně by nemohla být tato uznána vinou jiným přčinem, než právě přčinem, pro který byl uznán vinným tento obžalovaný. Její trestní odpovědnost se však odvíjí od jednání dalších zmiňovaných osob (brigádníků) a jednání těchto osob je pak možno a nutno právnické osobě přičítat ve smyslu § 8 odst. 2 písm. b) ZTOPO. Současně nebyly shledány žádné skutečnosti, které by ve smyslu § 8 odst. 5 ZTOPO obžalovanou právnickou osobou trestní odpovědnosti zbavovaly. Ta vůbec žádná opatření, spočívající zejména v řádném proškolení a kontrole činnosti zaměstnanců, neprovedla.
11. Soudu prvního stupně lze pouze vytknout hodnocení subjektivní právnické osoby jako jednání úmyslného, když zavinění, jakožto subjektivní stránka trestného činu fyzické osoby, se v případě osob právnických, které nemají a nemohou mít vlastní vůli, neuplatní. Je to právě koncepce přičitatelnosti, jakožto zvláštní druh subjektivní odpovědnosti, která je podmínkou pro uplatnění

trestní odpovědnosti právnických osob. Ta sice na konkrétní zavinění fyzické osoby vymezené v § 8 odst. 1 ZTOPO navazuje, avšak v principu se od pojmu zavinění odlišuje.

12. S ohledem na shora uvedené se tak odvolací soud s právní kvalifikací jednání obžalované právnické osoby, jak učinil nalézací soud, zcela ztotožnil. Obžalovaná právnická osoba XXXXX prostřednictvím dosud neustanovených osob, které jednaly v rámci její činnosti, týrala zvíře zvláště trýznivým způsobem, způsobila týranému zvířeti takovým činem smrt a spáchala tento čin na větším počtu zvířat a zároveň jí je možno jednání těchto osob přičítat.
13. Nalézací soud ukládal obžalované právnické osobě správně trest souhrnný, a to za nyní projednávanou trestnou činnost a za trestnou činnost, kterou byla pravomocně uznána vinnou rozsudkem Okresního soudu v Břeclavi ze dne 11. 2. 2020, č. j. 3 T 141/2019-1987, a to dle sazby dle § 240 odst. 2 trestního zákoníku, když zločin zkrácení daně poplatku a podobné povinné platby dle § 240 odst. 1, 2 písm. a), c) trestního zákoníku, kterým byla uznána vinnou citovaným rozsudkem již z hlediska její sbíhající se trestné činnosti nejpřísněji trestným.
14. Pokud jde o uložený souhrnný peněžitý trest, jde jednak o trest, kde zákon dovoluje obžalované právnické osobě uložit a jednak jde o trest zcela přiměřený. Na tomto místě nutno odmítnout námitku státního zástupce, že soud nezkoumal hospodářskou situaci právnické osoby. V odst. 45 napadeného rozsudku se naopak soud prvního stupně touto otázkou řádně zabývá. Nelze mu vytýkat, že při absenci účetnictví vyšel z výpovědi jednatelky obžalované právnické osoby ohledně majetku této právnické osoby, jakož i z logického závěru, že obžalovaná měla nepochybně z registrovaného chovu hospodářských zvířat, byť provozovaného způsobem neslučitelným se zákonem, majetkový prospěch. V tomto směru nutno poukázat na ustanovení § 68 odst. 4 trestního zákoníku, které nutno aplikovat i v řízení o trestní odpovědnosti právnických osob, který stanoví, že příjmy pachatele, jeho majetek a výnosy z něj, jakož i jiné podklady pro určení výše denní sazby, mohou být stanoveny odhadem soudu. Současně z obsahu spisu nevyplývá, že by byl uložený peněžitý trest nedobytný. Nebylo zjištěno, že by se obžalovaná právnická osoba nacházela v insolventi či likvidaci.
15. I výrok o trestu i zákazu činnosti je zcela přiměřený, odpovídá charakteru trestné činnosti a je nepochybné, že obžalovaná právnická osoba se trestné činnosti dopustila právě v souvislosti s výkonem činnosti, která jí byla zakázána, tedy při držení a chovu zvířat.
16. S ohledem na shora uvedené nezbylo, než podané odvolání obžalované právnické osoby zamítnout jako nedůvodné podle § 256 trestního řádu.

Poučení o opravných prostředcích:

Proti tomuto rozhodnutí není řádný opravný prostředek přípustný, takže **rozhodnutí nabylo právní moci a je vykonatelné** (§ 139 odst. 1 písm. a), b), cc), § 140 odst. 1 trestního řádu).

Lze však proti němu **podat dovolání** (§ 265a odst. 1, 2 trestního řádu).

Dovolání mohou podat (§ 265d odst. 1 trestního řádu):

- nejvyšší státní zástupce, který je povinen v dovolání uvést, zda je podává ve prospěch či v neprospěch obviněného (§ 265d odst. 1 písm. a), § 265f odst. 1 trestního řádu),
- obviněný pouze prostřednictvím obhájce. Podání obviněného, které nebylo učiněno prostřednictvím obhájce, se nepovažuje za dovolání, byť bylo takto označeno (§ 265d odst. 2 trestního řádu),
- je-li obviněný zbaven způsobilosti k právním úkonům, nebo je-li jeho způsobilost k právním úkonům omezena, může i proti vůli obviněného za něho v jeho prospěch dovolání podat též zákonný zástupce i jeho obhájce.

Dovolání se podává u soudu, který rozhodl v I. stupni, do dvou měsíců od doručení rozhodnutí, proti kterému dovolání směřuje (§ 265e odst. 1 trestního řádu).

O dovolání **rozhoduje Nejvyšší soud České republiky** (§ 265c trestního řádu).

V dovolání, kromě obecných náležitostí, uvedených v § 59 odst. 3 trestního řádu, **musí být uvedeno** (§ 265f odst. 1 trestního řádu):

- proti kterému rozhodnutí dovolání směřuje,
- který výrok, v jakém rozsahu a z jakých důvodů je napadán,
- čeho se dovolatel domáhá,
- konkrétní návrh na rozhodnutí dovolacího soudu,
- odkaz na zákonná ustanovení § 265b odst. 1 písm. a)-l) nebo § 265b odst. 2 trestního řádu, o které se dovolání opírá.

Rozsah a důvody dovolání lze měnit jen po dobu trvání lhůty k podání dovolání (§ 265f odst. 2 trestního řádu).

Kdo podal **zcela bezvýsledně dovolání**, je povinen státu nahradit náklady řízení o tomto návrhu, a to paušální částkou, kterou stanoví ministerstvo spravedlnosti obecně závazným právním předpisem (§ 153 odst. 1 trestního řádu). Paušální částka nákladů v řízení o zcela bezvýsledně podaném dovolání **činí 10.000 Kč** (§ 3a vyhlášky č. 312/1995 Sb.).

Brno 26. 4. 2022

Mgr. Adam Kafka v. r.
předseda senátu